

మహానగరం కథలు

- పేదుల సుఖాలు

అందానికే అందం

మహానగరం కథలు

ధీశ్వరీ, బౌంబాయి, బెంగుళూర్, హైదరాబాదు, లండన్, పారిస్, మ్యాయార్క్. పేరేదైనా, స్వదేశమైనా, విదేశమైనా. ఉన్నది ఎక్కడైనా, తీరు, తెన్నూ ఒకటే.. ఆకాశాస్త్రంటే మేడలూ. ఇబ్బంది ముఖ్యంగా పెరుగుతున్న వాహనాలూ, జనాభా, మారుతున్న ప్రజలూ, తరుగుతున్న వనరులూ మానవతా విలువలూ, రోజురోజుకీ చేరుతున్న ఊహకందని మార్పులూ, ఎటువైపో తెలియని జీవన పయనాలు.వెరసి. గజిబిజి బ్రతుకుల ఉరుకుల పరుగులతో .. మహానగరాలన్నీ "యమహో" నగరాలవుతున్నాయి.

కాలుష్యమూ, యాంత్రికీకరణా, మెటీరియలిజమూ, స్వార్థమూ, మనుష్యులమధ్య పెరుగుతున్న దూరాలూ, ఆర్థికసంబంధాలే జీవిత సంబంధాలనుకునే రోజులూ ... ఇవేనా నగరాలలోకనిపించేది? ఇంతకు మించి మరేమీ లేదా? కాదు.. తరచి చూస్తే ఆవేశాలూ, ఆనందాలూ, పురోగమనాలూ, బాంధవ్యాలూ, పోటీ తయాలూ, గెలుపిచ్చే సంతోషాలు. పంచుకుంటే పెరిగే సుఖాలూ మాట విరుచుకుంటే మిగలని సంబంధాలూ, వెతలే కాదు.. కతలూ కనిపిస్తాయి..

అత్యంత సంపన్నులూ, అతి నిరుపేదలూ కలిసి ఆకాశమనే ఇంటికప్పుకింద కలిసి చేసే సహాజీవనాలే మహానగరాలు. ఓపికుండి ఏంటే సాలభంజికలని మించి చేప్పే కథా సాగరాలు. నిత్యం మారుతున్న మన రోజువారి జీవన చిత్రాలు.. ఈ మహానగరం కథలు..!!

ఫీల్లోని అమ్మాయిల ఫేఫ్న మేనేజైంట్ కాలేజీ చాలా కోలాపూలంగా ఉంది. ఆడిటోరియం అంతా నిండిపోయి కిటకిటలాడుతోంది. రంగురంగుల, అధునాతన దుస్తుల్లో అమ్మాయిలు సీలాకోకచిలుకలని తలపిస్తూ అందంగా, ఆనందంగా ఉన్నారు. వారిలో కాస్కుటాలజి, ఫేఫ్న డిజైనింగ్, నగల డిజైనింగ్ ఇలా రకరకాల విభాగాలకి చెందిన అమ్మాయిలున్నారు. జాగ్రత్తగా చూస్తే ఏ ప్రాంతానికి చెందినవారైనా సరే ‘మదరాసీ’లుగా పిలవబడే దక్షిణభారత దేశానికి చెందిన అమ్మాయిలు, అందునా తెలుగు పిల్లలు మరీ ఆనందంగానూ, ఒకింత గర్వంగాతోనూ కనిపిస్తున్నారు.

స్టేజ్ మీద ‘ప్రముఖ బ్యాటీపియన్, కాస్కుటాలజిస్ట్, హార్ట్ కేర్ స్పెషలిస్ట్ శ్రీమతి శశికళ గారికి స్వాగతం ‘ అని ఇంగ్లీష్ లోనూ, హిందీలోనూ రాసి ఉంది. సరిగ్గా చెప్పిన టైముకు కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్, వైన్ ప్రిన్సిపాల్తో పాటుగా హోల్టోకి అడుగుపెట్టింది శశికళ.

దాదాపు ముప్పై ఐదు సంవత్సరాలుండవచ్చు ఆమెకి. చక్కని లేత పచ్చరంగు చీరా, మేచింగ్ జాకట్ వేసుకుంది. జట్టు నీటగా దుప్పుకుని క్లిప్ పెట్టుకుంది. చామన చాయలో ఉన్న ఆమె అందమైన ముఖంలో ముందుగా ఆకట్టుకునేవి కళ్ళు. తీరుగా కాటుక దిద్దుకున్న నల్లటి విశాలమైన ఆమె కళ్ళల్లో ఇదీ అని చెప్పులేని ఆకర్షణ, ఆత్మవిశ్వాసం. చిన్న బోట్టు పెట్టుకుని, పెదవులకి లేత రంగు లిప్స్టిక్ వేసుకుంది. చూడగానే చాలా మంది అమ్మాయిలకి ఎంతో నచ్చింది ఆమె.

”ఎంత సింపుల్గా, ఎంత బావుందో “ అనుకున్నారు.

కొంతమంది పైకి అన్నారు ‘షి రఃజ్ గోర్ఖియన్ ‘ అని.

పుప్పు గుచ్ఛాలు అవి ఇవ్వడం అయ్యాకా.. ముందు ప్రిన్సిపల్ మాట్లాడారు.

”డియర్ స్కూంట్స్..! ఈ రోజు మన కాలేజీకి అతిథిగా వచ్చినది మరివరో కాదు. శ్రీమతి శశికళ.. ఈ పేరు తెలియని వారు నేడు మనదేశంలో ఉన్నారని అనుకోను. కేవలం వ్యాపారానికి కాక, మానవత్యానికి, సేవాధర్మానికి కూడా మారుపేరుగా ఆమె సంపాదించిన పేరు ప్రఖ్యాతుల గురించి ఈ రోజు నేను కొత్తగా మీకు చెప్పునక్కరలేదు. మహిళల సాధికారతకీ, స్వతంత్ర వ్యాపార కార్యదక్షతకీ ప్రతీకగా నిలిచిన ఆమె ఈ రోజులో సగంసేపు మనతో గడపడానికి అంగికరించారు. మన విద్యార్థుల కోసం మేము నిర్యపాంచే ‘గెస్ట్ లెక్చర్స్’ లో భాగంగా ఆమె ఈ రోజు ఇక్కడకి రావడం నాకు చాలా సంతోషం. తొందరలోనే చదువు ముగించుకుని కొత్త ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టబోతున్న మీలాంటి యువతులందరికి ఇంత పెద్ద విజేతగా నిలిచిన వారు ఎంతో ఆదర్శపూసాయం. ఆమె నుంచి మీరందరూ ఎంతో నేర్చుకోగలరనీ, ఆవిడ సూర్యాధితో ఎంతో ఎత్తుకు ఎదుగుతారనీ నా ఆకాంక్ష ఇప్పుడుశ్రీమతి శశికళ మాట్లాడతారు.. ” అంటూ శశికళని ఆహ్వానించారు.

చిరునవ్వుతో మైక్ అందుకుంది శశికళ.

"గుడ్ మార్సింగ్ యంగ్ లేడీస్! నేను సాధించినది పెద్ద విజయం కాకపోయినా నన్న ఈ వేడుకకి పిలిచినందుకు మీ ప్రిన్సిపల్గారికీ, మీకూ కృత్జ్ఞతలు. నేనేదో పెద్ద ఉపస్యాసం ఇవ్వడానికి తయారుగా రాలేదు. ఎందుకంటే నాకు ప్రసంగాలివ్వడం రాదు, అంతే కాక మనుషులతో డైరెక్ట్గా మాటల్డడడం అంటే చాలా ఇష్టం. అందుకని ఇంటర్వ్యూక్స్‌గా ఉంచుదాం. అంటే మీరడిగే ప్రశ్నలకి నేను సమాధానం చెప్పానన్నమాట. ప్రశ్నలడగదలిచినవారు ఇక్కడకి స్టేజి మిదకి వచ్చి అడగండి. నాకు తెలిసిన రీతిలో, నా అనుభవాలనించే సమాధానం చెబుతాను.. ఎందుకంటే అవన్నీ నాకెన్నో పాతాలని నేర్చాయి. కొత్త విషయాలని చూపించాయి. ఎలాగూ నేను ఈ పూటంతా మీతోనే ఉంటాను కనక ఆ సమయం సరిపోతుందని అనుకుంటాను" అంది.

అమ్మాయిలందరూ ఆసక్తిగా చూసారు. ఎప్పుడూ వచ్చినవారందరూ ఒక ప్రైజెంటేస్ట్ తయారుచేసుకునివచ్చి దాన్ని వారందరికి వివరంగా చెప్పడం, తర్వాత ఏపైనా ప్రశ్నలుంటే అడగమనడం.. అదీ రివాజు. అందుకు భిన్నంగా శశికళ అలా అనడం వాళ్ళకు కొత్త. అందుకే వాళ్ళల్లో చిన్న కలకలం.

"మరేమీ పరవాలేదు.. ఆమె అంతగా చెప్పున్నారు కదా, తప్పకుండా అడగండి. చైత్రా, ..వై డోంటు యూ స్టార్ " అంది ప్రిన్సిపల్.

"రా చైత్రా!" అని చనువుగా పిలిచింది శశికళ కూడా..

చైత్ర బెరుగ్గా లేచింది. స్టేజ్ మిదకి వచ్చి..

" మేడం ..మీరు ఈ రంగాన్ని ఎంచుకోవడానికి కారణం ఏమిటి "? అంది మెల్లిగా..

" మంచి ప్రశ్న... ఈ రంగాన్ని నిజానికి నేను ఎన్నుకోలేదు.. అప్పుడు నేనున్న పరిస్థితుల్లో మరో దారిలేక ఇందులోకి వచ్చాను.. అదెలా జరిగిందో చెప్పాను. మాది ఆంధాలో ఓ పల్లెటూరు. నిజానికి పని కోసం మా నాన్న ఎప్పుడు ఛిల్లి వచ్చారో నాకే తెలీదు, ఎందుకంటే నేను ఇక్కడే పుట్టాను. చాలా దిగువ స్థాయి కుటుంబం మాది. నాకు ఊహా తెలిసేసరికే నాన్న మాతో ఉండేవాడు కాదు. అమ్మానీ మమ్మల్ని మా ఖర్చుకి వదిలేసి తన దారి తాను చూసుకున్నాడు.

అమ్మా ఒక్కరే ఇంటి దగ్గర నాలుగిళ్ళల్లో పనిచేసేది. దానితోనే మా కుటుంబం గడిచేది, కాదు.. అమ్మా గడిపేది. స్టాంలో దౌరికిన ఒక్క గదిలోనే నేను అమ్మా, చెల్లి వంటా, పడకలూ.. వానా కాలం వేస్తే అక్కడక్కడా కారేది ఇల్లు. చలికీ, ఎండకీ చెప్పనే అక్కరలేదు. ఇప్పుడు తలుమకోవడానికి ఇష్టపడకపోయినా, అక్కడనించి వచ్చాను అని చెప్పడానికి సిగ్గుపడను.

నాకు పదిహేనేళ్ళ వయసులో అనుకుంటా, అమ్మ పనిచేసే ఒక ఇంటావిడు ‘పెహానాజ్ హుస్సెన్’ దగ్గర బూయటీషియన్ కోర్స్ చేసిన తర్వాత ఒక బూయటీ పార్లర్ పెడదామని అనుకుని, తనకి సహాయానికి నన్ను పంపమని అమ్మని అడిగితే మరో రెండువందలు ఎక్కువోచ్చినా సంతోషమే కదా అని అమ్మ ఒప్పుకుంది. అలా మొదలయింది ఈ బూయటీ ఇండస్ట్రీలో నా సంబంధం.

అక్కడేం చేసేదాన్ని తెలుసా? పాద్మస్నే పార్లర్ చీపురు పెట్టి ఊడవడం, తడి గుడ్డతో తుడిచి అన్ని శుభంగా ఉంచడం. దుష్ణేనలూ, కత్తెర్లూ వేడి నీళ్ళతో శుభం చెయ్యడం, టీ పెట్టడం ఇలాంటివి అన్నమాట.

నాలుగు నెలలు చేసేసరికి నాకు బోర్ కొట్టింది. అప్పటికి అనితా మేడం రోజూ అందరికి ఏం చేస్తోందో? అని ఆసక్తిగా చూసేదాన్ని. కొత్తలో ఎక్కువమంది వచ్చేవారు కాదు కనక అన్ని తనే చేసేది. మెల్లిగా జనం పెరిగేసరికి మేడంకి మరో రెండు చేతులు కావలసి వచ్చాయి. అప్పుడే నాకు చిన్న చిన్న పనులు నేర్చింది.. వాక్సింగ్, బీచింగ్ ఇలాంటివి. తర్వాత కాళ్ళకి చేసే పెడిక్యార్, మెనిక్యార్ లాంటివి కూడా. చురుకుగా అన్ని తొందరగానే నేర్చుకున్నాను. అలా నేను ఎంచుకోకుండానే ఇందులోకి దిగానన్నమాట” అంది నవ్వుతూ.

చైత స్టేజ్ దిగాకా కర్పగ ఎక్కి అడిగింది.

” మీకప్పుడు ఎలా అనిపించేది? అన్నింటికంటే మీకు రోజుల్లో బాగా గుర్తున్న అనుభవం ఏమిటి?” అని.

” బాగానే అనిపించేది.. మొదటిది ఎందుకంటే మేడం నా జీతం పెంచింది రెండోది.. నాకు పని నేర్చించింది. అప్పుడు రోజూ ఇంటికి వచ్చి అవన్నీ అమ్మ మీదా, చెల్లి మీదా ప్రయోగించాలని చాలా సరదా పడిపోయేదాన్ని. నిజం చెప్పాలంటే ఐ బ్రో ఫెఫింగ్ వ్గైరాలన్నీ నేను మొదట నేర్చుకున్నది చెల్లెలి మీదే అదయితే పాపం ఎలా చేసినా ఏమీ అనేది కాదు. నాకూ ప్రాక్టిస్ అయ్యది, అంతేకాదు, మా కాలనీలో ఆడవాళ్ళ, పిల్లలూ నన్నెంతో ప్రత్యేకంగా చూసేవారు కూడా ” అంది నవ్వుతూ.

”ఒకరోజు అమ్మకి అరికాళ్ళ విపరీతంగా మంటలు, కాళ్ళ నొప్పులు అని పనిలోకి వెళ్ళలేకపోయింది. బాధ భరించలేక సతమతమయింది. ‘ నాకున్న ఉత్సాహం కొద్ది. ఉండమ్మా నీకు పెడిక్యార్ చేసి మసాజ్ చేస్తాను.. దెబ్బకి అన్ని తగ్గి పోతాయి” అన్నాను.

‘ పెద్దికూరేంది బిడ్డా? ’ అంది అమ్మ.

” నేను నవ్వుతూ, ‘ ఉండు! నీకిప్పుడే మాపిస్తాను ’ అని బకెట్లో సగానికి వేడినీళ్ళ పోసి, దాంట్లో ఉప్పు, పొత పొంపూ ఉంటే అదీ వేసి దాంట్లో అమ్మ కాళ్ళ పెట్టాను.. పెట్టగానే అమ్మ “అమ్మ” అని బాధగా అరిచింది. అప్పుడు మసాను అమ్మ కాళ్ళకున్న పగుళ్ళా.. అందువల్ల ఆమె పడుతున్న బాధ. పగలనకా, రాతనకా, ధీల్లీ చలిలో

కనీసం చెప్పుల జత అయినా కొనుక్కోకుండా మా కోసం ప్రతీ రూపాయి దాచి పెట్టే మా అమ్మ కాళ్ళ పగుళ్ళా, మంటలూ తగ్గించడం ఈ పెడిక్కార్ కంటే ముఖ్యం అని అప్పుడ్దరమయింది నాకు.

ఆమె జీవితంలోని పగుళ్ళని నేనెలాగూ పూడ్చలేను కానీ ఇది తప్పకుండా చెయ్యగలను అని వెంటనే ఆమె కాళ్ళ వేడినేళ్ళలోంచి తీసి కాళ్ళ పగుళ్ళకి క్రీం రాసి, సాక్స్ తొడిగి, నొప్పికి మసాజ్ చేసి మర్మాడే వెళ్ళి ఒక మంచి చెప్పుల జత కొనుక్కొచ్చి, మరెపుడూ చెప్పులు లేకుండా వీధిలోకి వెళ్ళనని మాట తీసుకున్నాను. ఇది నేనెప్పటికీ మరిచిపోలేని అనుభవం. ” అలా అన్నప్పుడు ఆమె పెదవులు నవ్వుతున్న కళ్ళు నవ్వడం లేదు.

తర్వాత మీ స్వంతంగా మీరు ఒక సంఘని ప్రారంభించాలని అనుకున్నారా? ఎప్పుడనుకున్నారు? ఎందుకు? అంది

” చాలా మంచి ప్రశ్న.. అనితా మేడం దగ్గర దాదాపు అన్ని విషయాలూ నేర్చుకున్నాను. ఆవిడ చాలా మంచివారు. పార్లర్కి వచ్చేవారిలో ఏ తారతమ్యాలు చూచేవారు కాదు. ఎవరొచ్చినా ఒకేరకమైన సేవలు. నిజానికి చుట్టుపక్కల చిన్న బ్స్టిలోని పిల్లలు సరదాపడితే వారికి అప్పుడప్పుడు ఊరికి చేసేవారు కూడా.

‘ ఈ రెండు చెందాల క్రీంతో మనకేమీ లక్ష్మీ నష్టం రాదు శశి.. వాళ్ళ నవ్వు ముఖాలు మాడు’ అనేవారు.. ‘ ఒకరోజు.. ఆవిడే.. ‘నీకు మంచి నేర్చు ఉంది శశి. నువ్వెప్పుడూ నా దగ్గరే ఉండి పోకూడదు.. ఎదగాలి.. అందుకని వేరే నాకు తెలిసిన పెద్ద పార్లర్ లో వాళ్ళు, ట్రైన్ అయిన చురుకైన అమ్మాయిలు కావాలని అడుగుతున్నారు.. ఇంకా మంచి జీతం, మరింత మంచి అనుభవం వస్తుంది వెళ్ళు’ అని ప్రోత్సహిస్తే అక్కడ చేరాను..

దక్కిణ ఛిల్లీలోని అత్యంత ప్రతిష్టాత్మకమైనదిగా పేరున్న పార్లర్ అది. అప్పటిలోనే అది చాలా హంగులతో ఆర్థాటంగా ఉండేది. దాన్ని నడిచేవారూ, అక్కడికి వచ్చేవారూ కూడా చాలా ధనవంతులు. పేరున్న కుటుంబాలవారు. కానీ.. ” అని ఆగింది..

” చెప్పండి మేడం.. అక్కడమైంది?” అన్నారు ఈ సారి అందరూ..

” హా.. మీరు రూల్ మర్మిపోతున్నారు. ఒక్కసారి, ఒక్క ప్రశ్న.. అదీ ఒక్కరు మాత్రమే.. ” అంది నవ్వుతూ..

” ఏమీ లేదు.. అక్కడ నాకెన్నో అనుభవాలు ఎదురయ్యాయి. జీవితంలో ఎదగడానికి, నేర్చుకోవడానికి, ఏం చెయ్యాలో, ఏం చెయ్యకూడదో తెలిపాయి.

మినెస్ కప్పార్ దాని ఓసర్. చాలా ప్రైక్స్గా ఉండేవారు. పార్లర్లో పనిచేసేవారు ఎప్పుడూ భారీగా ఉండకూడదని ఆవిడ సిద్ధాంతం. ఇచ్చిన జీతానికి తగ్గ పని రాబట్టుకోవాలి అన్నది ఆవిడ సూతం. అంతే కాక మేమందరం ఏచేచి ఎంతెంత వాడుతున్నామో చాలా జాగ్రత్తగా మాసేది. ఎవరు కొంచం వృధా చేసారనిపించినా, ఏదైనా తప్పు

చేసారనిపించినా చాలా గట్టిగా కోప్పుడేది. అందరిముందూ మందలించేది.. అందుకే కొంత సున్నిత మనస్యులు ఆవిడ దగ్గర పనిచేయలేకపోయేవారు. నాలాంటి మొండి వాళ్ళు తప్ప. "అని నవ్యింది..

"అనితా మేడం చెప్పినట్టు రెండో వైపు చూస్తే కానీ తెలీదు కదా!.. ఆవిడ ప్రవర్తన వల్ల బిజినెస్ ఎలా చెయ్యాలో తెలిసింది కదా నాకు .. అందుకే అందరిలోనూ ఎదో ఒకటి నేర్చుకోవడానికి ఉంటుంది అని నా నమ్మకం."

"అక్కడ మీకేమైనా మరిచిపోలేని అనుభవాలెదురుయ్యాయా?" యామిని అడిగింది

"చాలా రకరకాల వ్యక్తులని చూసాను. అక్కడకి వచ్చే కొంతమందిని చూస్తే నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసేది. వారికి లేనిది లేదు. అయినా జీవితం పట్ల ఏదో అసంతృప్తి కొందరికి.. కొందరికి ఎంత ఆస్థి ఉన్నా ఇంకా ఎక్కడో రావలసిన దానిమీద ఆశ.. వస్తుందో, రాదో అన్న బెంగ.

ఒకసారి నేను ఒక గొప్ప కుటుంబానికి చెందిన ఆవిడకి జట్టుకి రంగు వేస్తున్నాను. ఆమె పేరు రీతూ. పక్కనే ఆవిడ ప్రాణ స్నేహితురాలు కూర్చుని ముఖానికి ఏదో టీట్మెంట్ చేయించుకుంటోంది. ఇద్దరూ కూడా చాలా అందగత్తెలు.. మంచి రూపలావడ్యాలతో మాడవక్కగా ఉండేవారు.

ఆ స్నేహితురాలు ఉన్నట్టుండి హిందీలో అడిగింది 'రీతూ, మీ అత్తగారి పాత వజ్ఞాల నగలు నీకిస్తుందా, మీ తోడికోడలికా? అదేమైనా తేల్చుకున్నావా?' అని.

"ఓ అదా, చెప్పలేను సుమన్! అవటానికి నేను పెద్దకోడలిని కనక న్యాయంగా నాకే ఇవ్వాలి, కానీ చిన్నావిడ ఆవిడ తమ్ముడి కూతురు కదా, ఎంతైనా వాళ్ళ పార్టీ కదా" అంది నిరాశగా..

"సువ్విలా మెత్తగా ఊరుకుంటే అలాగే చేస్తారు. నువ్వు ఒప్పుకోక. వీలున్నంత గొడవ చెయ్య. సగం ఇస్తానన్న ఒప్పుకోవద్దు. కావాలంటే రేపు మీ చిన్న మరిది పెళ్ళిలో పెద్ద గొడవ పెట్టు. పెద్ద కోడలు నిర్విర్తించవలసిన భాధ్యతలేవీ చెయ్యనని గట్టిగా చెప్పేయ్య, దెబ్బకి దిగివస్తుంది మీ అత్తగారు అంది ఆవిడ. అలా అంటూ ఎన్నో చెప్పింది. నాకు చాలా వింతగా అనిపించింది వాళ్ళిద్దరినీ చూస్తే.

ఆమె అత్తగారు ఒక్కరే కోడలు కనక వారసత్వపు నగలు ఆవిడకొచ్చాయి, మరి వీరి తరంలో ఇద్దరు కోడళ్ళు కనక ఇద్దరికి సమానంగా ఇవ్వాలన్న ఆవిడ కోరిక వీరిద్దరికి తప్పుగా అనిపించడమూ, డాన్ని సాగనివ్యకపోవడానికి విళ్ళు వేసే ఎత్తులూ చూస్తే ఏదో తెలియని చిరాకేసింది. అందంగా ఉండేవారందరికి అందమైన మనసుండాలని లేదని, అది ఉండడమే అన్నింటికంటే ముఖ్యమనీ అర్థం అయింది."

"అందుకని అక్కడ మానేసారా? అప్పుడే మీ సాంత బిజినెస్ ప్రారంభించారా?" అని అడిగింది అప్పా.

"లేదు. నేను మానేయలేదు. మానేసే పరిస్థితి ఎదురయింది. పార్టర్కి వచ్చే పెద్దవారితో సాధారణంగా పనిపిల్లలని తీసుకొచ్చేవారు. వారు ఫ్లాష్‌స్కోర్ టీ పట్టుకుని, వీరు అడిగినప్పుడల్లా ఇవ్వడానికి, వీళ్ళకి చిన్నపిల్లలుంటే వాళ్ళని పిళ్ళు ట్రీట్‌మెంట్ చేయించుకునే సమయంలో ఆడించడం, ఇలాంటివి చెయ్యడానికి అన్నమాట. ఒకసారి అలా వచ్చిన ఓ అమ్మాయి చిన్న పిల్లాడిని ఆడిస్కూ కింద పడేసింది. దానితో అమ్మాయి యజమానురాలికి విపరీతమైన కోపం వచ్చి ఆ పిల్లని చాచి పెట్టి కొట్టింది."

"నీకు బాగా ఎక్కువయింది.. వాడికి చూసుకోవడానికి కాకపోతే నువ్వేందుకు ఇక్కడ దున్నపోతులా? వాడినక్కడౌదిలేసి ఇక్కడ నేను, బేభి ఏం చేస్తున్నామో అన్న దానిమీదే నీకు దృష్టి దెయ్యం కళ్ళు వేసుకుని చూడకు అలా.. వెళ్ళు వాడికి ఏమయిందో చూడు "అని గొంతు పగిలేలా అరిచింది.

అదృష్టవశాత్తు ఆ చిన్న పిల్లాడికి దెబ్బ తగల్లేదు. అఱుతే అమెకి ఫోఫియల్ చేస్తున్న నేను మాతం ఊరుకోలేక "పోనీలెండి మేడం.. చిన్నపిల్ల కదా, బేభి ఏం చేస్తోందో? అని చూడడానికి ఇటు చూసింది. ఇంతలోనే పడ్డాడు, పెద్ద దెబ్బ తగల్లేదు కదా! బాబుకి, .." అన్నాను. దాదాపు తన వయస్సు ఆవిడ కూతురు తల్లితో పాటుగా చేయించుకునే బూఢి ట్రీట్‌మెంటుల మీద ఆ పసిపిల్లకి ఆసక్తి ఆశా ఉండటం తప్పు కాదు కదా. పైగా పట్టుమని పదేళ్ళు లేని పిల్లకి విపరీతంగా అల్లరి చేస్తున్న ఆ ఐదేళ్ళ పిల్లాడిని పట్టుకోవడం కష్టమే కదా అన్నదే నా అభిప్రాయం. చేయించుకునే స్టోమిట సరే, కనీసం చూసే అవకాశం కూడా లేదా ఈ పిల్లలకి? ఎలా మారుతుంది ఇది ?అని ఎంతో బాధనిపించింది..

"విల్ యూ ఫ్లీజ్ మైండ్ యువర్ బిజినెస్.. నీకక్కరలేని విషయాల్లో తలదూర్ఘతపోవడం మంచిది.." అందావిడ కటువుగా.. ఇంతలో అక్కడికి వచ్చింది మిసెస్ కపూర్.. పార్టర్ ఓనర్.

"ఏమయింది మేడం? ఎన్ని ప్రోబ్లం? "అంటూ..

అవిడ ఊరుకోకుండా "మీ స్టోఫ్ కేవలం సర్వీస్ మాత్రమే కాదు, ఉపయోగాలు కూడా బాగానే ఇస్తున్నారు.. కొత్తగా మొదలు పెట్టారా?" అంటూ వ్యంగంగా నేన్నదానికి మరో నాలుగు జోడించి చెప్పింది.

ఆ రోజు మొదటిసారి నేను మందలింపుకు గురి అయ్యాను. చెప్పాను కదా, అవిడ అందరిముందు నిలబెట్టి చెప్పింది.. ఎంతో ఓర్పున్నా, ఒక్కసారి చిన్న చిన్నవి మన ఓరికైని పరీక్షిస్తాయి. నేనూ ఊరుకోలేక సంజాయీసీ ఇవ్వబోయాను. అవిడ ఎప్పుడూ అలాంటివి వినదు.. " వెల్.. శశి.. నా పార్టర్ లో నా స్టోఫ్ నేను చెప్పినట్టు ఉండాలని నా అభిప్రాయం.. నీకు కష్టం అనిపేస్తే.." అని ఆగిపోయింది..

అవిడ ఉద్దేశ్యం నాకథమయింది.. దాంతో అక్కడ నా ఉద్యోగం వదిలేశాను.

తర్వాత నేను వెళ్లినది అనిత మేడం గారి దగ్గరకి. వెళ్లి జరిగినదంతా చెప్పి చాలా బాధ పడ్డాను.. నాలుగేళ్లు ఎంతో బాధ్యతగా పని చేసాను.. అయినా ఆమె ఒక్క నిమిషం కూడా ఆలోచించలేదు అని.. ”

”మరీం పరవాలేదులే.. నీకు పార్ల్ యజమానురాలయ్యే మోగం ఉందేమో, అందుకే అక్కడ వదిలేసాము” అన్నారు ఆమె..

అనిత మేడం భర్తకి విదేశాలకు వెళ్లే అవకాశం రావడంతో ఆవిడ కూడా వెంట వెళ్లిపోతున్నారు కనక పార్ల్ ని ఏమి చెయ్యాలా అని ఆవిడ ఆలోచిస్తున్నారుట. అది నేనే తీసుకుంటే సాంతంగా పార్ల్ పెట్టుకోవచ్చు అని ఆవిడ సలహా చెప్పారు. ఆవిడ వెళ్లేలోపలే తెలిసిన వారిదగ్గరనించి యాభై వేల అప్పు తీసుకుని ఆవిడ పార్ల్ కొనుకున్నాను. అలా మొదలయింది నా ప్రయాణం. ”

” మీరింత ప్రత్యేకంగా ఎలా ఎదిగారు? దానికి మీరు వేసుకున్న ప్రణాళికలేమిటి? అవి చెపితే మాలాంటివారికి చాలా ఉపయోగంగా ఉంటుంది ” భువనగా పిలవబడే భువనేశ్వరి అడిగింది.

” అవును.. నిజమే.. మొదలయితే పెట్టాను కానీ. ఎదగాలంటే మిగతావారికన్నా ప్రత్యేకంగా ఏదైనా చెయ్యాలి.. అనితా మేడంగారి చలవ వల్ల చుట్టుపక్కల ఏరియాలలో పేరు బాగానే ఉంది.. దానివల్ల రోజు వారీ వ్యాపారానికి థోకా ఉండదు.

భారతదేశానికి చాలా సంవత్సరాల తర్వాత అందాలరాషుల కిరీటాలు అందిన 1994 వ సంవత్సరం అది. దానివల్ల బూయటీ ట్రీట్మెంట్లకీ, సాందర్భ ఉత్సత్తులకీ విపరీతమైన డిమాండ్ వచ్చింది. ఎందరెందరిలోనో అందంగా కనబడాలన్న ఆకాంక్షను తట్టి లేపింది. సుస్క్రూతా సేన్, ఐస్యర్యారాయ్, దియా మిర్ఱా, లాంటి వారి వల్ల ప్రతీ అమ్మాయా, ప్రతి గృహిణి తమ అందానికి మొరుగులు దిద్దుకునే ప్రయత్నాలు ముమ్మరం చేసారు. అది నాలాంటి వారికెంతో కలిసి వచ్చింది.

అనితా మేడం సలహా మీద ఆవిడ నేర్చుకున్న పహనాజ్ హాస్పిట్ గారి దగ్గర నేను కూడాటైనింగ్ తీసుకున్నాను. ఆమె లాగే నేను కూడా సహాజ పదార్థాలతోనూ, హెర్ప్ పద్ధతులతోనూ చిన్న చిన్న ఉత్సత్తులు తయారు చేసి వాటితోనే ట్రీట్మెంట్ చేసేదాన్ని. అవి నచ్చిన వారు వాటిని ఇంట్లో కూడా వాడుకోవడానికి ఇవ్వమంటే అప్పుడు చిన్న చిన్న సీసాల్లో వేసి తోచిన ధరకి అమ్మడం మొదలు పెట్టాను. తర్వాతే వ్యాపారాన్ని పెంచే ఆలోచనలు చేసాము. ఆ భాగంతోనే నేను మరిన్ని కోర్సులు నేర్చుకున్నాను. ఇంగ్లీష్ నేర్చుకున్నాను. వ్యాపారం పెంచి డిటీల్స్ నాలుగు చోట్ల బ్రాంచ్లు తెరిచాం.

మా కష్టమర్ ఒకావిడ ప్రాదరాబాద్లో ఒక బ్రాంచ్ పెడిటే బాపుంటుందని సలహా ఇస్తే ప్రాంచేసీలనబడే అనుబంధ సంస్థలగురించి పెద్దగా అవగాహన లేకుండానే మొదలు పెట్టాను. అదృష్టవశాత్తు అది హిట్ అయ్యసరికి మిగతా నగరాల్లో కూడా విస్తరించాం. అలాగే మా ఉత్సత్తులు కూడా.. ప్రత్యేకంగా అని మరేమీ లేదు.. ‘ముళ్ళపూడి రమణ’ గారు చెప్పిన చిన్న సూతమే ‘అమృకానికి అసలైన పునాది నమ్మకమే’ అదోక గొప్ప లెర్నింగ్ నాకు. సూఖలంగా ఇదీ నా ప్రస్తావం” అంది.

”మీ సంస్థల్లో మూడు రకాలెందుకు పెట్టారు? దాని వెనక మీకున్న ఆలోచన ఏమిటి? కొంచం వివరంగా చెప్పరూ?” వినుత అడిగింది..

అప్పటికి వాళ్ళందరికి మొదటున్న బెరుకూ బిడియం పోయాయి.. శశి కోరుకున్నది అదే. అందరూ తనతో కలిసిపోవడం.

” ఏ వ్యాపారంలోనైనా నేను గమనించినదేమిటంటే వివిధ వర్గాలకి తగ్గట్టుగా సేవలు అందించడం చాలా అవసరం అని .. మనకి మార్కెట్లో దొరికే ఏ వస్తువైనా సరే అలాగే దొరుకుతోంది కదా, అప్పుడు నా వ్యాపారాన్ని మాత్రం ఒక్క సేగ్గుంట్ కే ఎందుకు పరిమితం చెయ్యాలి అని?

” అదీ కాక పైన చెప్పిన చిన్న అమ్మాయి విషయం కూడా నా మనసులోబలంగా నిలిచిపోయింది. అందుకని అన్ని వర్గాలవారికి మా సేవలు అందుబాటులో ఉండాలని కోరికతో అలా ఆలోచించాను.

” అందుకే శశి‘స్ అఫోర్మబుల్స్ , శశి‘స్ ఎక్స్కుల్యూసివ్ . శశి‘స్ ఎక్స్ ప్రైవేస్స్ అని మూడు రకాలుగా వ్యాపారాన్ని విభజించాము. మొదటిది అందరికి అందుబాటు ధరల్లో , రెండోది ప్రత్యేకమైన విగానూ, మూడోది త్వరగానూ, తక్కువ టైములో అయ్యే రోజువారీ సర్వీసులకోసమూ డిజెన్ చేసాము. అన్నిచోట్లా దొరికే ట్రీట్మెంట్లు క్వాలిటీ ఒకటే.. వాడే పదార్థాలూ మావే.. కానీ తేడా అల్లా మొదటి రెండింటిలోనూ వాతావరణమూ అంటే ఆంబియన్స్ , లొకేషన్లూ.. మూడోదాంట్లో మేము వెచ్చించే సమయం. త్వరగా చేసే హాయిర్ కట్స్, ముఖానికి అవసరమయే చిన్న, చిన్న సర్వీసులూ ఇక్కడ చేస్తాము.. నిజానికి ఇప్పుడు కేశనొందర్య రంగంలో ప్రముఖుడు జాపెద్ హబీబ్ నించి నేను నేర్చుకున్న అంశం ఇది.

”మీ లంచ్ టైం సర్వీస్ల గురించి చెప్పండి” అంది అభిలాసి.

” ఓ.. అదా! .. అది కార్బోరైట్ మహిళలకోసం ఈ మధ్యనే మొదలు పెట్టాం.. కేవలం లంచ్ టైంలో మాత్రమే తెరిచి ఉంచుతాం.. ఎంత వత్తిడిలో ఉన్న సరే ప్రతీవారూ కూడా తమకోసం తాము కొంత సమయం కేటాయించుకోవాలి, లేకపోతే ఇటు శరీరమూ, అటు మనసూ కూడా అలిసి పోతాయి అనేది నేను తెలుసుకున్న సత్యం.

ఎవిధ పనుల్లో పడి తమ కోసం తాము సమయం కేటాయించుకోలేని మహితల కోసం.. వారి ఆఫీన్ టైం వృధచెయ్యమని కంపెనీల వారికి మాట ఇచ్చి మొదలు పెట్టాము.. మోర్ లైక్ ‘మొబైల్ పార్లర్’ అనుకోండి ” అంది.

‘మీరు చారిటీ యాక్షిపిట్స్ చెప్పండి? మీ ట్రైనింగ్ లో దిగువ మధ్యతరగతి అమ్మాయిలకి ఫ్రీగా శిక్షణ ఇస్తారు కదా.. అలా చెయ్యడానికి గల కారణం..?’

“నేను ఈ రంగంలోకి చేరిన కొత్తలో మా ఇంటి చుట్టుపక్కల ఉన్న పిల్లలు నన్నో పెద్ద సెలెబ్రేటీలా చూసేవారు. నేనేదో అందరినీ క్షణాల్లో అందాలరాణులుగా తయారుచేసేస్తానన్న ఊహలో ఉండేవారు.. దానివల్ల ‘దీదీ, మాకు ఇది చెయ్యవా, అది నేర్చించవా’ అంటూ వచ్చేవారు.. వారి ఉత్సాహం చూస్తే నాకు చాలా సరదాగా ఉండేది.

మీకందరికి తెలుసు.. ఈ రోజుకి ఎన్నో వర్గాల్లో అమ్మాయిలకి అవకాశాలు అందటం ఎంత కష్టమో, చదువుకునే అవకాశాలు ఎంత మృగ్యమో. అందుకే వారికి బూయటీ సర్వీస్లు చెయ్యడం కంటే అలాంటివి నలుగురికి చేయగలిగే అవకాశం కల్పించడం, తద్వారా వారికో సంపాదనా మార్గం అవసరం అనిపించింది.

ఆకలి వేసిన వారికి అన్నం పెడితే వారి ఆకలి మాత్రమే తీరుతుంది.. అదే అన్నం సంపొదించుకునే మార్గం చూపితే కుటుంబం మొత్తం ఆకలి తీర్చినట్టపుతుంది అనే సింపిల్ ప్రిన్సిపల్ మాత్రమే. డబ్బు ఇవ్వగలిగే వారికి కాదు, ఇవ్వలేనివారికి కూడా ఈ అవకాశం అందాలన్నదే మా సంకల్పం..”

“ మీ జీవితంలో మీరు అత్యంత అభిమానించే వారెవ్వరు? మీ విజయ రహస్యానికి కారణమేమటి అంటే ఏం చెబుతారు ” అడిగింది పమిత

“ ఇద్దరు.. మొదటగా నన్నో రంగానికి తీసుకొచ్చిన అనితామేడం. రెండోది, ఎన్నో అడ్డంకులని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని పరిష్కారులకి ఎదురొడ్డి దేశవిదేశల్లో పేరు ప్రఖ్యాతుల్లో, తిరుగులేని భ్యాతినీ సాధించిన పహనాజ్ హుస్సెన్గారు. ”

పాజిటివ్ థింకింగ్, కష్టపడి పనిచెయ్యడం, నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం ధైర్యంగా నిలవడం, చేసే పనిని దైవంగా భావించడం, మనసుని స్వచ్ఛంగా నిర్మలంగా ఉంచుకోవడం .. ఇవే నాకు తెలిసిన విజయరహస్యాలు.. ఈ బూయటీ ఇండస్ట్రీలో నా ఎదుగుదలకి సహకరించిన నిజమైన సౌందర్య సాధనాలు

“ఇంత సాధించారు కదా, మీకు తీరని కోరికేదైనా ఉండా?” రచన ప్రశ్నించింది

“ విదేశాల్లోకూడా వ్యాపారాన్ని విస్తరించాలి, ఇంకా ఎన్నో సరికొత్త పద్ధతులని తీసుకురావాలి” లాంటి కోరికలేకాక.. ‘మనస్థత్వాలనీ, మనస్సులనీ కూడా అందంగా తయారు చెయ్యగలిగే శక్తి ఉంటేలది పొందాలని ఉంది ”అని ఆగింది..

”అంటే? ”అర్థం కానట్టు అడిగారు దాదాపు ఆడిటోరియంలో అమ్మాయిలందరూ.

"అంటే మరేమీ లేదు.. ముందే చెప్పాను కదా!.. ఇప్పుడు ప్రపంచంలోనే అతి పెద్దదైన, అత్యంత వేగంగా ఎదుగుతున్న పరిశ్రమల్లో 'కాస్ట్టిక్' ఇండస్ట్రీ. పెద్ద పెద్ద సెలెబ్రిటీల దగ్గరనించే, మామూలు వారివరకూ అన్ని వయసుల వారూ, ఆడా, మగా అన్న తేడాలేకుండా ఎంతో ఖర్చు పెడుతున్నారు.

' తమ వయసు పదేళ్ళ తక్కువ కనిపిస్తుంది ' అంటే ఏ పని చెయ్యడానికినా తయారుగా ఉన్నారు. పశ్చా, కశ్చా, ముక్కా, పెదవులూ మరే ఇతర శరీర భాగాలైనా సరిగ్గా లేవు అనుకుంటే ఆపరేషన్ లు చేయించుకుని మరీ సరి చేయించుకుంటున్నారు. వెయిట్ మేనేజ్మెంట్, వెయిట్ రిడక్షన్, హాయిర్ కేర్ల మాట్లాతే చెప్పనే అక్కరలేదు. అందంగా కనబడడానికి, అందాన్ని నిలుపుకోవడానికి ఏం చెయ్యాలన్నా, చెయ్యడానికినా రెడీ అంటున్నారు.

కానీ అసలైన అందం అంటే లోపలున్నది అని తెలుసుకోరు.. బాహ్యసౌందర్యానికి ఇంత ప్రాముఖ్యతనిస్తున్న ఎంతోమంది అంతసౌందర్యానికి ఏమీ చెయ్యడంలేదు.. అలాంటివారిని నా సర్పీస్ లో ఎంతో మందిని చూసాను 'బ్యాటీ లైస్ స్టోర్ డీప్' అన్నది ఎంతో మందికి పట్టదు. బయటికి కనిపించే ఆకారపు అందం ఎంత ముఖ్యమో, కనిపించని మనస్సుని అందంగా ఉంచుకోవడం అంతకంటే ముఖ్యం అని అందరికీ చెప్పడమే కాదు, అది సాధించడానికి ఏదైనా చెయ్యగలమా ?అన్నదే నాముందున్న ప్రశ్న.

ఇదేమీ పెద్ద ప్రపంచ వ్యాప్తంగా చెయ్యాలన్న దురాశ నాకు లేదు.. అంత సామర్థ్యమూ నాకు లేదు. నా దగ్గరకి శిక్షణకి వచ్చేవారికి, నేను కలిసిన నలుగురికి ఏదో విధంగా చెప్పడం మాత్రమే ప్రస్తుతం నేను చెయ్యగలిగినది.

ఇలా నేను గ్స్ లెక్సర్ల పేరిట యువతని కలుసుకోవటానికి ఇదొక కారణం. మీరందరూ రేపు పెద్ద ఫాఫ్స్ డిజైనర్లు గానూ, బ్యాటీ థెరపీస్ల గానూ ఎదగవచ్చు. అలాంటి మీరందరూ అంతసౌందర్యపు ప్రాముఖ్యాన్ని గుర్తుంచుకుంటే అంతకంటే ఉన్నతమైన వ్యక్తులుగా ఎదుగుతారు.

పట్టుకుంటే జారిపోయే సిల్క్సులాంటి చర్చిం ఉండడం ఎంత ముఖ్యమో అంత మెత్తటి, స్వచ్ఛమైన మనసుండటం కూడా అంత ముఖ్యం. పెదవులూ, కాశ్చా, చేతులూ పగుళ్ళు లేకుండా చూసుకోవడం ఎంత అవసరమో మన చుట్టూ ఉన్నవారి జీవితంలో అలాంటి పగుళ్ళంటే మనకి వీలైనంత సాయమనే క్రీం రాసి వాటిని తగ్గించడం ఎంతో సంతృప్తికరం. తలమీద ఒత్తుగా, అందంగా జట్టు ఉంటే ఎంత అందమో మనసునిండా మంచి ఆలోచనలుండడం కూడా అంత అందం. గోల్డ్, డైమండ్ ఇలాంటి సరికొత్త టీట్మెంట్ల వల్ల కంటే ఇలాంటి ఆలోచనలూ, ఆశయాలవల్లే నిజంగా మనస్సులు బంగారాల్లాగానూ, వజ్రాల్లానూ మెరుస్తారని నా నమ్మకం.

రేపు మీరు మాడబోయే ప్రపంచంలో అంతా మంచే ఉంటుందని నేను చెప్పాను.. మంచీ చెడూ అనేవి చాలా రెలటివ్ అని మనందరికి తెలుసు. కానీ మంచీ, చెడుల మధ్య ఉన్న సన్నని దారప్పిడ మీ భవిష్యత్తు యొక్క

ప్రయాణాన్ని సజ్ఞాపుగా చేసుకుంటూ మీరెంచుకున్న రంగాల్లో ప్రముఖులుగా ఎదగండి.. మీతోపాటు మరో నలుగురు ఎదిగేలా సహకరించండి.. ఇదే మీ అందరినించీ కోరుకునేది.. అది నిజంగా అందానికే అందం. మరొక్కసారి నాకీ అవకాశాన్నిచ్చిన మీ అందరికి ధన్యవాదాలు. మళ్ళీ కేంపన ప్లైన్మైంట్ లకి వచ్చినప్పుడు కలుధ్వం" అంటూ ముగించింది.

ఒక్కడ్డణం హర్లో అంతా నిశ్శబ్దం. మరుడ్డణంలో ఆడిటోరియం అంతా చప్పట్లతో

మారుమోగసాగింది..

[Click here to share your comments on this story](#)